

МОТИВИ

към проекта на Закон за изискванията за достъпност на продукти и услуги

С проекта на Закон за изискванията за достъпност на продукти и услуги се създава нова, изцяло хармонизирана с новото европейското законодателство нормативна уредба, регламентираща условията за предоставянето на пазара на продукти и предоставянето на услуги, за които има определени изисквания за достъпност.

Изготвянето на изцяло нов закон е продиктувано от необходимостта да бъдат въведени изискванията на Директива (ЕС) 2019/882 на Европейския парламент и на Съвета от 17 април 2019 г. за изискванията за достъпност на продукти и услуги (Директива (ЕС) 2019/882).

Целта на директивата е да допринесе за доброто функциониране на вътрешния пазар, като сближи законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки по отношение на изискванията за достъпност за определени продукти и услуги, по-специално като се премахнат и предотвратят пречките пред свободното движение на определени достъпни продукти и услуги, породени от различаващите се изисквания за достъпност в държавите членки. Това би повишило наличието на достъпни продукти и услуги на вътрешния пазар и би подобрило достъпността на съответната информация.

В областта на осигуряването на достъпни продукти и услуги и за гарантиране на правата на хората с увреждания е в сила е Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания (Конвенцията на ООН), приета от Общото събрание на Организацията на обединените нации на 13 декември 2006 г., която представлява първият правно обвързващ международен договор на ООН за хората с увреждания, определящ минималните стандарти, които държавите страни по конвенцията са длъжни да спазват, така че да се гарантира, че хората с увреждания се възползват от своите граждански, политически, икономически и социални права без каквато и да било дискриминация по признак увреждане (Европейският съюз и всички държави членки на ЕС са страни по Конвенцията на ООН).

В тази връзка, в изпълнение на ангажиментите си по Конвенцията на ООН, България и останалите държави членки на ЕС развиват законодателство, осигуряващо правни гаранции за недопускане на дискриминация по признак „увреждане“ и за създаване на равни възможности на всички граждани. Основният нормативен акт, гарантиращ правата на хората с увреждания в Република България е Законът за хората с увреждания (в сила от 01.01.2019 г). Със закона е въведена нова цялостна правна

рамка за уреждане на обществените отношения, свързани с упражняване на правата на хората с увреждания в страната.

В същото време обаче, действащите в момента национални изисквания за достъпност във връзка с конкретни продукти и услуги, както в България, така и в останалите държави членки на ЕС, са различни, като понякога различия съществуват и в рамките на една държава членка (когато изисквания за достъпност са определени на регионално/местно равнище). Това води до разпокъсаност на единния пазар и увеличава тежестта, която промишлеността понася при предоставянето на достъпни продукти и услуги за потребителите.

Стопанските субекти, които желаят да продават своите продукти или услуги в други държави членки, могат да се сблъскат с допълнителни разходи за проучване на различните приложими правила и ще се появят законовите различия, и свързаните с тях проблеми на единния пазар, в областта на обществените поръчки. Трансграничната търговия в някои случаи също ще бъде възпрепятствана от различното национално законодателство, тъй като някои индустриални продукти и услуги няма да отговарят на националните правила и ще трябва да бъдат адаптирани, като по този начин ще увеличат цените си. Всичко това ще доведе до това, че стопанските субекти няма да могат да използват оптимално икономии от мащаба и да се ползват пълноценно от големината на единния пазар.

Най-вероятно настоящите различия между националните законодателства ще се задълбочат в бъдеще, тъй като държавите членки са се ангажирали да изпълняват общите разпоредби на Конвенцията на ООН, по която и ЕС е страна. Държавите членки изпълняват тези разпоредби по различен начин на национално равнище. В момента няма обща за ЕС координация на националните законодателства по отношение на достъпността на продуктите и услугите.

Проучване на социално-икономическото въздействие на нови мерки за подобряване на достъпността на продукти и услуги за хора с увреждания, направено за Европейската комисия, ГД „Правосъдие, основни права и гражданство“, отдел D.3 „Права на хората с увреждания“, е показало, че най-много проблеми се наблюдават във връзка с архитектурната среда, транспорта и информационно-комуникационната техника, включително интернет. Тези сфери са основни елементи от достъпността на услугите. Изводите от проучването на ЕК са, че очертаващата се фрагментация на пазара на достъпни продукти и услуги, вследствие на въвеждането на различни национални изисквания към тях, може да бъде преодоляна чрез определянето на **задължителни изисквания за достъпност** за пускането на пазара на определени продукти и услуги, с което да се гарантира тяхното свободно движение на вътрешния пазар.

В хода на консултациите със заинтересованите органи и организации бяха обсъдени два варианта за въвеждането на изискванията на Директива (ЕС) 2019/882 – чрез приемане на изменения и допълнения в съответните секторни закони, регулиращи

продуктите и услугите от обхвата на Директива (ЕС) 2019/882 и приемането на нов хоризонтален закон. Според мнението на участниците в консултациите, предвид широкия обхват на Директива (ЕС) 2019/882 и доколкото обществените отношения, предмет на уредба са изключително важни, засягат множество сфери от обществения живот и стотици хиляди български граждани, е уместно те да се урегулират в специален закон, който да гарантира прилагането на изискванията за достъпност по начин, способстващ за подобряване на достъпността и социалното приобщаване на хората с увреждания.

Законопроектът е структуриран в шест глави и пет приложения, в които подробно са описани изискванията за достъпност и свободно движение на продуктите от обхвата на закона; съответствието на продуктите и процедурата за оценяване на съответствието; задълженията на икономическите оператори; надзора на пазара на продуктите от обхвата на закона; изискванията за достъпност и свободно предоставяне на услугите от обхвата на закона; съответствието с изискванията за достъпност в други актове на Европейския съюз, потребителските жалби и сигнали и средствата за колективна защита.

Глава първа определя съдържанието и целите на закона. Член 2 определя продуктите и услугите, които попадат в обхвата на закона. Разпоредбите на закона се прилагат и за Националната система за спешни повиквания с единен европейски номер за спешни повиквания „112“.

С член 3 се определят случаите, в които не се прилагат изискванията за достъпност, а именно когато спазването им:

1. ще изисква значително изменение в продукт или услуга, което води до основно изменение на същността на продукта или услугата; или
2. ще доведе до прекомерна тежест за съответните икономически оператори.

Когато икономическите оператори се възползват от горните изключения те трябва да извършат оценка дали спазването на изискванията за достъпност на продукти или услуги би довело до основно изменение или би наложило прекомерна тежест. Икономическите оператори документират тази оценка и съхраняват всички имащи отношение резултати за срок от 5 години, считано съответно от последното предоставяне на пазара на продукт или от последното предоставяне на услуга. При поискване от органите за надзор на пазара или от органите, отговарящи за контрола на съответствието на услугите, икономическите оператори им предоставят копие от оценката. Микропредприятията, които работят с продукти, се освобождават от изискването да документират своята оценка, като при поискване от орган за надзор на пазара те му предоставят фактите, отнасящи се до оценката. Освен това, микропредприятията, които прилагат изключения по отношение на изискванията за достъпност за конкретен продукт или услуга, са освободени от задължението да изпращат информация за това до съответните органи за надзор на пазара или органите, отговарящи за проверка на съответствието на услугите на държавата членка,

в която конкретният продукт е пуснат на пазара или в която се предоставя конкретната услуга.

Глава втора регламентира достъпността на продуктите от обхвата на закона.

Раздел I определя изискванията за достъпност и свободно движение на продуктите от обхвата на закона. Регламентирано е, че продуктите се предоставят на пазара само ако съответстват на изискванията за достъпност, посочени в закона. В това отношение предоставянето на пазара на продукти, които са в съответствие с изискванията на закона, не може да бъде забранявано, ограничавано или възпрепятствано по причини, свързани с изисквания за достъпност.

Раздел II регламентира съответствието на продуктите от обхвата на закона, в това число:

- презумпцията за съответствие с изискванията за достъпност, когато продуктите съответстват на хармонизирани стандарти (или на части от тях) и/или на хармонизирани технически спецификации (или на части от тях);
- правилата за оценяване на съответствието;
- правилата за съставяне на ЕС декларацията за съответствие;
- правилата и условията за нанасянето на маркировката за съответствие „CE“.

Раздел III определя задълженията на икономическите оператори - производители, упълномощени представители, вносители, дистрибутори. Тези задължения са в съответствие със задълженията на икономическите оператори, установени в продуктовото законодателство. Еднаквото дефиниране на различните категории икономически оператори и на техните задължения ще улесни икономическите оператори при изпълнението на техните задължения и ще подобри възможностите за осъществяване на ефективен надзор на пазара. Като се имат предвид възможностите на различните категории икономически оператори да влияят върху даден продукт и неговия производствен процес, основните задължения на икономическите оператори могат да се обобщят както следва:

- *Техническа документация, процедури за оценяване на съответствието, ЕС декларация за съответствие и маркировката „CE“.*

Производителят съставя техническата документация и провежда или осигурява провеждането на процедурата за оценяване на съответствието. След като е проведена процедурата за оценяване на съответствието и е доказано, че продуктът отговаря на изискванията, производителят нанася маркировката „CE“ и съставя ЕС декларация за съответствие.

Вносителят, преди да пусне продукта на пазара, гарантира, че производителят е изготвил техническата документация, че процедурата за оценяване на съответствието е била проведена и маркировката „CE“ е нанесена.

Дистрибуторът, преди да предостави продукта на пазара, се уверява, че маркировката „CE“ е нанесена.

- *Идентификация, инструкции и информация за безопасност.*

Всеки производител и всеки вносител нанася върху продукта своето име и регистрирано търговско наименование или регистрирана търговска марка и пощенския си адрес. Производителят гарантира, че върху всеки продукт, който е пуснал на пазара, има нанесен тип, партиден или сериен номер, или друг елемент, който позволява идентификацията на продукта.

Вносителят гарантира, че производителят е изпълнил задължението да идентифицира себе си и продукта, а дистрибуторът се уверява, че производителят и вносителят са изпълнили тези задължения.

Производителят и вносителят гарантират, че продуктът е придружен от инструкции и информация на български език за безопасност, а дистрибуторът е длъжен да се увери, че това изискване е изпълнено.

- *Съхранение на документи и водене на регистри.*

Производителят трябва да съхранява техническата документация и ЕС декларация за съответствие в продължение на 5 години от датата на пускане на продукта на пазара. Вносителят трябва да съхранява за същия срок само копие от ЕС декларацията за съответствие и да гарантира, че може да предостави техническата документация при искане от органите за надзор на пазара.

Задължение на всички икономически оператори е да поддържат регистър и да съхраняват в продължение на 5 години, информация за всеки икономически оператор, който му е доставил продукт и всеки икономически оператор на когото той е доставил продукт. Тези изисквания за проследимост, допринасят за по-ефективен надзор на пазара, особено при идентифициране във веригата на разпространение на несъответстващи продукти.

- *Задължения във връзка с надзора на пазара.*

Когато производителят или вносителят считат или има основание да считат, че пуснат от тях на пазара продукт, не съответства на изискванията за достъпност, те информират незабавно за това органите за надзор на пазара по този закон и компетентните органи на държавите членки, в които такива продукти са предоставени на пазара, като предоставя подробна информация, по-специално за несъответствието на продукта с приложимите изисквания и за предприетите коригиращи действия.

Всички икономически оператори са задължени при обосновано искане от компетентен орган по този закон, или от компетентен орган на друга държава членка, да предоставят на хартиен или на електронен носител цялата информация и документация, доказваща съответствието на продукта. Производителят и вносителят са задължени да осигурят тази информация на български език или на език, на който е налична, при условие че е разбираем за тези органи. Предвидено е задължение за производителя и вносителя за нуждите на административно и/или административнонаказателно производство да предоставят на български език

необходимата информацията и документацията на органите за надзор на пазара в определен от тях срок.

- *Поемане на задълженията на производител.*

Когато вносител или дистрибутор пуска на пазара продукт със своето име или търговска марка, или променя пуснат на пазара продукт, по начин, който може да засегне съответствието с изискванията, той се счита за производител и изпълнява задълженията на производителя.

Раздел IV регламентира надзора на предоставените на пазара продукти от обхвата на закона.

Надзорът на пазара на продуктите в обхвата на закона се организира и осъществява от председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор чрез органите за надзор на пазара (ОНП) от агенцията, при спазване изисквания на Регламент (ЕС) № 2019/1020 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2019 г. относно надзора на пазара и съответствието на продуктите и за изменение на Директива 2004/42/ЕО и регламенти (ЕО) № 765/2008 и (ЕС) № 305/2011.

Законопроектът регламентира правата и задълженията на ОНП, дейностите по надзор на пазара, както и случаите на несъответствие, при които разходите за изпитване са за сметка на икономическия оператор.

Органите за надзор на пазара, при спазване на принципа за пропорционалност, имат право да налагат ограничителни мерки (временно спиране на предоставянето на продукт на пазара и/или пускането му в действие и използването му; забрана за предоставяне на продукт на пазар и/или пускането му в действие и използването му; изтегляне на продукта), или да разпореждат предприемане на коригиращи действия от страна на икономическите оператори (привеждане на продукта в съответствие с приложимите изисквания; изтегляне на продукта).

Ясно са разписани мерките които следва да предприемат ОНП и икономическите оператори в случаите, когато има основателна причина да се счита, че даден продукт не съответства на установените в закона изисквания за достъпност. Органите за надзор на пазара са задължени да информират Европейската комисия и другите държави членки за всички несъответстващи продукти, за които е установено, че, несъответствието им не е ограничено само на територията на Република България, като посочват наложените ограничителни мерки и коригиращите действия, които те са изискали от икономическия оператор да предприеме.

Регламентират се задълженията на митническите органи по Закона за митниците по отношение на контрола на продуктите от обхвата на закона, които се въвеждат на пазара на Европейския съюз, както и задълженията на органите на Министерството на вътрешните работи, които са длъжни да оказват съдействие на органите за надзор на пазара по тяхно писмено искане до съответното районно управление на Министерството на вътрешните работи.

Глава трета регламентира достъпността на услугите от обхвата на закона.

Раздел I определя изискванията за достъпност и свободно предоставяне на услуги от обхвата на закона.

Регламентирано е, че услугите се предоставят само ако съответстват на изискванията за достъпност, посочени в закона. В това отношение предоставянето на услуги, които са в съответствие с изискванията на закона, не може да бъде забранявано, ограничавано или възпрепятствано по причини, свързани с изисквания за достъпност. Микропредприятията, които предлагат услуги от обхвата на закона, се освобождават от спазването на изискванията за достъпност и от всички задължения, свързани със спазването на тези изисквания.

Раздел II регламентира презумпцията за съответствие, съгласно която когато услугите съответстват на хармонизирани стандарти (или на части от тях) и/или на хармонизирани технически спецификации (или на части от тях) се счита, че те съответстват на изискванията за достъпност. Освен това, въведена е презумпция за съответствие на предоставените услуги в областта на въздушния, морския, железопътния и автобусния транспорт с изискванията за достъпност ако те отговарят на изискванията за предоставяне на достъпна информация, и на информацията относно достъпността, определени в посочените в проекта на закона регламенти на Европейския парламент и на Съвета в горните области и в Закона за железопътния транспорт и актовете по неговото прилагане.

Раздел III определя задълженията на доставчиците на услуги от обхвата на закона.

Основните задължения на доставчиците на услуги могат да се обобщят както следва:

- да гарантират, че услугите са проектирани и се предоставят в съответствие с изискванията за достъпност, установени в закона;
- да изготвят необходимата информация в съответствие с изискванията на закона, и да предоставят тази информация на обществеността в писмена и устна форма, включително по начини, които са достъпни за хората с увреждания.
- да съхраняват горната информация, изготвена в писмена форма, за срока на предоставяне на услугата.

За да гарантира, че услугите са в съответствие с приложимите изисквания за достъпност през целия срок на предоставянето им, доставчикът на услуги прилага процедури, като отчита по подходящ начин промените в характеристиките на предоставянето на услугата, промените в приложимите изисквания за достъпност и промените в хармонизираните стандарти или в техническите спецификации, чрез позоваване на които услугата се определя като съответстваща на изискванията за достъпност.

В случай на несъответствие, доставчикът на услуги предприема необходимите коригиращи мерки за привеждане на услугата в съответствие с приложимите

изисквания за достъпност и информира незабавно за това националния компетентен орган и компетентните национални органи на държавите членки, в които се предоставя услугата, като предоставя подробна информация за несъответствието с приложимите изисквания и за предприетите коригиращи мерки.

При обосновано искане от компетентен орган по този закон, или от компетентен орган на друга държава членка, в които се предоставя услугата, доставчикът на услуги предоставя цялата информация, необходима за доказване на съответствието на услугата с приложимите изисквания за достъпност. Информацията се предоставя на български език или на език, на който е налична, при условие че е разбираем за тези органи.

Предвидено е задължение за доставчика на услуги за нуждите на административно и/или административнонаказателно производство да предоставят на български език необходимата информацията на органите за контрол в определен от тях срок.

Раздел IV регламентира контрола на съответствието на услугите от обхвата на закона.

Идентифицирани са 10 организации, които се явяват национални органи за контрол за различните видове услуги от обхвата на закона, в т.ч.:

1. Комисията за регулиране на съобщенията;
2. Съвета за електронни медии;
3. Главна дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация“;
4. Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“;
5. Изпълнителна агенция „Железопътна администрация“;
6. Изпълнителна агенция „Морска администрация“;
7. Комисията за финансов надзор;
8. Българска народна банка;
9. Министерство на културата;
10. Комисията за защита на потребителите.

Установени са правата и задълженията на тези органи във връзка с осъществявания контрол за съответствие на предоставяните услуги от обхвата на закона с изискванията за достъпност.

Когато органите за контрол имат основателна причина да считат, че дадена услуга не съответства на приложимите изисквания за достъпност, те извършват оценка, която обхваща всички изисквания на закона. Ако тази оценка установи, че за услугата не са спазени изискванията на закона, органите за контрол без забавяне изискват от съответния доставчик на услугата да предприеме необходимите коригиращи действия, за да приведе услугата в съответствие в определен от тях срок, съобразен с естеството на несъответствието. Когато в рамките на този срок доставчикът на услугата не е предприел необходимите коригиращи действия или предприетите коригиращи действия не са отстранили несъответствията с изискванията за достъпност, органите за контрол

налагат временно спиране на предоставяне на услугата за определен от тях срок, съобразен с естеството на несъответствието (органите за контрол налагат забрана за предоставяне на услугата в рамките на допълнителен разумен срок само ако съответният доставчик на услугата не е предприел подходящи коригиращи действия в рамките на определения срок).

Глава четвърта съдържа разпоредби относно случаите, когато има установени изисквания за достъпност в други актове на Европейския съюз.

Когато продукт или услуга, различни от тези от обхвата на закона, чиито характеристики, елементи или функции, в т.ч. и функционалните показатели, съответстват на изискванията за достъпност, определени в закона, се счита че те изпълняват съответните задължения по отношение на достъпността, определени в актове на Европейския съюз по отношение на посочените в тези актове характеристики, елементи и функции, освен ако не е предвидено друго в тези актове. В това отношение е въведена презумпция за съответствие за продуктите и услугите, които съответстват на хармонизираните стандарти или на части от тях, данните за които са публикувани в Официален вестник на Европейския съюз/техническите спецификации или на части от тях, които са приети на основание на Директива (ЕС) 2019/882.

Изискванията за достъпност на продуктите и услугите от обхвата на закона, представляват задължителни изисквания за достъпност по смисъла на Закона за обществените поръчки.

Глава пета урежда въпросите за потребителските жалби и сигнали и средствата за колективна защита.

Раздел I установява процедурите, по които потребителите и организациите на и за хората с увреждания имат право да подават жалби и сигнали до съответните контролни органи в случаите на нарушаване на разпоредбите на закона, в т.ч.:

- съдържанието на жалбата;
- действията на контролните органи в случай на установяване на нередности в жалбата;
- образуването на производство за разглеждане на жалбите и сигналите (по анонимни сигнали не се образува производство);
- взимането на решение по жалбите и сигналите - когато не е нужно да се извършва проверка, компетентният орган е длъжен да разгледа случая и да вземе решение в 14-дневен срок, а в останалите случаи - в едномесечен срок от датата на постъпването на жалбата или сигнала. При случаи с фактическа или правна сложност срокът за извършване на проверката може да бъде удължен с още един месец;
- разглеждането на жалби и сигнали, подадени повторно по въпрос, по който има решение.

Решението по жалбата или сигнала се съобщава писмено на подателя и на другите заинтересовани лица и организации, ако има такива, в 7-дневен срок от датата

на постановяването му. В случаите, когато в жалба или сигнал е отправено искане, което не е уважено, компетентният орган в отговора си до подателя излага съображенията и мотивите си за това.

Разпоредбите на този раздел не се прилагат за процедури за възлагане на обществени поръчки по реда на Закона за обществените поръчки.

Раздел II регламентира правата на организациите на и за хората с увреждания, в това число:

- да предявят иск за преустановяване или за забрана на действия или търговски практики, които са в нарушение на този закон. Искът се разглежда по реда на глава тридесет и трета "Производство по колективни искове" от Гражданския процесуален кодекс (такива искове може да предявява и Агенцията за хората с увреждания). Регламентирани са и действията на съда, когато той приема, че определена търговска практика или действие съставляват нарушение на закона;

- да предявят иск за обезщетяване на вредите, причинени на колективните интереси на хората с увреждания, и условията при които такъв колективен иск може да бъде предявен.

Разпоредбите на този раздел не се прилагат за процедури за възлагане на обществени поръчки по реда на Закона за обществените поръчки.

В **глава шеста** са заложили редица административно-наказателни разпоредби, както и ред за издаване, обжалване и изпълнение на наказателни постановления.

В **допълнителните разпоредби** са дадени определения на всички използвани в проекта понятия, които са изцяло съобразени с определенията, съдържащи се в Директива (ЕС) 2019/882.

С **преходните и заключителни разпоредби** се изменя Закона за Националната система за спешни повиквания с единен европейски номер 112, с които се въвеждат специфичните изисквания за достъпност по отношение на приемането на спешни повиквания, заложили в Директива (ЕС) 2019/882..

Предвижда се законът да влезе в сила от 28 юни 2025 г. с изключение на разпоредбите, регламентиращи изискванията за достъпност към Националната система за спешни повиквания с единен европейски номер за спешни повиквания „112“, които трябва да влязат в сила от 1 януари 2027 г. В съответствие с възможностите, предвидени в Директива (ЕС) 2019/882, се определя преходен период за:

- доставчиците на услуги, които ще могат да продължат до 28 юни 2030 г. да предоставят своите услуги, като използват продукти, които законосъобразно са използвали за предоставянето на подобни услуги преди тази дата;

- договори за услуги, сключени преди 28 юни 2025 г., които ще могат да продължат да действат без изменение до изтичането на техния срок, но не по-късно от 5 години след посочената дата и

- терминалите на самообслужване, които са законно използвани от доставчиците на услуги за предоставянето на услуги преди 28 юни 2025 г., ще могат да продължат да

се използват при предоставянето на подобни услуги до края на техния икономически полезен живот, но не по-дълго от 20 години след пускането им в употреба.

Приложение № I съдържа критериите за оценка на прекомерната тежест, в случаите когато икономическите оператори решат да се възползват от изключението, дадено в чл. 3, ал. (1), т. 2. Тези критерии са в основата на оценката, която икономическите оператори трябва да изготвят за да се обосноват, че спазването на изискванията за достъпност на продукти или услуги би наложило прекомерна тежест.

Приложение № II

В Раздел I са дадени общите изисквания за достъпност на всички продукти от обхвата на закона.

В Раздел II са дадени допълнителни изисквания към продуктите от обхвата на закона (с изключение на терминалите за самообслужване).

В Раздел III са дадени общите изисквания за достъпност на всички услуги от обхвата на закона (с изключение на градските, крайградските и регионалните транспортни услуги).

В Раздел IV са дадени допълнителни изисквания за достъпност на конкретни услуги от обхвата на закона.

В Раздел V са дадени изискванията за достъпност по отношение на характеристики, елементи или функции, на които трябва да отговарят продукти и услуги от обхвата на закона, за да се счита, че те отговарят на изискванията за достъпност определени в актове на Европейския съюз по отношение на посочените в тези актове характеристики, елементи и функции (освен ако не е предвидено друго в тези актове).

Раздел VI са дадени критериите относно функционалните показатели.

Критериите се въвеждат с оглед максимално да се увеличи предвидимото използване на продукти и услуги от хора с увреждания, когато изискванията за достъпност, предвидени в раздели I—V, не се отнасят до една или повече функции на проектирането и производството на продукти или предоставянето на услуги. В този случай, тези функции или средства трябва да бъдат достъпни чрез спазване на съответните критерии за функционалните показатели.

Тези критерии за функционалните показатели могат да се използват само като алтернатива на едно или повече специфични технически изисквания, когато те са посочени в изискванията за достъпност, единствено в случаите когато прилагането на съответните критерии за функционалните показатели съответства на изискванията за достъпност и се установи, че проектирането и производството на продукти и предоставянето на услуги води до еквивалентна или повишена достъпност за предполагаемото използване от хора с увреждания.

Приложение № III въвежда процедурата за оценяване на съответствието на продуктите с изискванията за достъпност. Процедурата е „Вътрешен производствен

контрол", чрез която производителят гарантира и декларира на своя отговорност, че съответните продукти отговарят на изискванията за достъпност. Процедурата определя задълженията на производителя по отношение на изготвянето на техническата документация, производството, нанасянето на маркировката „СЕ“, съставянето на ЕС декларацията за съответствие и задълженията на производителя, които могат да бъдат изпълнявани от неговия упълномощен представител.

Приложение № IV съдържа образеца, по който производителят съставя ЕС декларацията за съответствие.

Приложение № V съдържа елементите, които доставчикът на услугата трябва да включи в информацията, чрез която се прави оценка по какъв начин услугата изпълнява приложимите изисквания за достъпност, съгласно закона. Тази информация представя точно приложимите изисквания и обхваща, доколкото е необходимо за нуждите на оценяването, проекта и действието на услугата.

Така изготвен проектът на закон цели въвеждането на една съвременна нормативна уредба в областта на продуктите и услугите, обхванати от съответното законодателство на Европейския съюз за хармонизация, която ще създаде условия за премахване и предотвратяване на пречките пред свободното движение на определени достъпни продукти и услуги, породени от различаващите се изисквания за достъпност в държавите членки. Това би повишило наличието на достъпни продукти и услуги на вътрешния пазар и би подобрило достъпността до съответната информация, с което ще се насърчи пълноценното и равноправно участие на хората с увреждания в обществения живот, наравно с останалите.

Законопроектът е разработен в изпълнение на мярка № 17.1.1. от Програмата за управление на Република България юни 2023 г. –декември 2024 г. и на мярка № 136 от Плана за действие за 2023 г. с мерките, произтичащи от членството на Република България в Европейския съюз.

НИКОЛАЙ ДЕНКОВ

Министър-председател